

gener del 2008

Núm. 5

Textos d'acollida

Isabella Brezoiu

Jo sóc alta i prima. Tinc els cabells llargs, llis i rossos. Tinc els ulls grossos i blaus. Les celles, primes. No porto ulleres. Tinc les orelles grosses i el nas gros.

M'agrada vestir amb samarretes, pantalons llargs, texans, sabatilles

esportives i, quan fa fred, jaqueta.

Sóc jove, tinc tretze anys i sóc de Romania. Sóc romanesa.

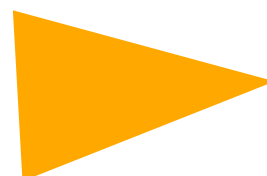
Isabella Brezoiu
2n d'ESO
8/10/2007

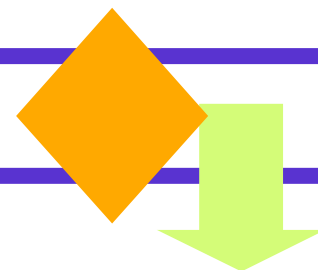

Danut Lungu

Jo em dic Danut Lungu. Tinc 12 anys. Sóc de Romania i visc a Gandesa. Sóc un nen baix. Tinc els ulls, el nas i la boca petits. Tinc els cabells castanys. Porto uns pantalons i una caçadora texans. Una samarreta de color blau fosc amb un dibuix de colors roig i gris. Unes sabatilles esportives de color blanc i blau clar. M'agrada escriure a l'ordinador, anar amb bicicleta i jugar a futbol.

Danut Lungu
1r d'ESO
7/11/2007

Anna Maria Munteanu

"M'agrada la roba: les faldilles, els vestits, els texans, les sabates."

Em dic Anna Maria. Sóc de Romania, tinc 14 anys, sóc jove.

Tinc els cabells ondulats, els ulls verds el nas petit i la boca petita.

M'agrada la roba: les faldilles, els vestits, els texans, les sabates. M'agrada portar texans, sabatilles esportives i samarreta.

Crec que sóc guapa. De l'institut, m'agrada l'anglès.

Anna Munteanu
3r d'ESO 8/10/07

Kangyong Chen

Jo em dic Kangyong Chen. Sóc de la Xina. Tinc setze anys. Visc a Gandesa. Jo tinc els cabells negres, curts i llisos. Tinc els ulls negres. Sóc baix. Sóc sociable i poruc.

Kangyong Chen
4t d'ESO A
2/10/2007

Kangyi Chen

Jo sóc de la Xina. Tinc disset anys. Em dic Kangyi Chen. Visc a Gandesa. Tinc els cabells negres, curts i llisos. Jo sóc baix i gras, sóc sociable. Estic alegre.

Kangyi Chen
4t d'ESO A
2/10/2007

Kangyon Chen

Àlex pascal

Em dic Alex Pascal. Sóc de Romania. Els meus cabells són de dos colors (rossos i castanys).

M'agrada l'institut, però no m'agrada una cosa, que tots m'han dit que sóc estrany perquè tinc els cabells de dos colors.

Jo sóc baixet, però els meus peus són grans i llargs. Sóc una mica guapo com ho són tots el nois. La meva cara és una mica morena. El meu nas és petit i els ulls són de color verd.

Alex Pascal
2n d'ESO A
30/10/2007

Vacances a Romania

Aquest estiu vaig anar a Romania amb els meus germans i la meva mare. Hi hem estat un mes i sis dies.

Quan vaig arribar a Romania tots els meus amics m'esperaven molt contents. Una amiga era al l'hospital perquè estava malalta. Quan va tornar a casa plorava i es va posar molt contenta perquè jo havia tornat a Romania.

El primer dia vaig anar a casa dels meus cosins. Després vaig anar a veure els meus avis amb la meva cosina i el meu germà. Vam passar tot el dia amb la meva àvia.

Un altre dia vaig anar a la ciutat que es diu Piatra-Neamt Vaig anar a casa d'uns cosins i també a casa dels meus oncles. Ells també van estar molt contents. Els cosins em van regalar un ós gran de peluix.

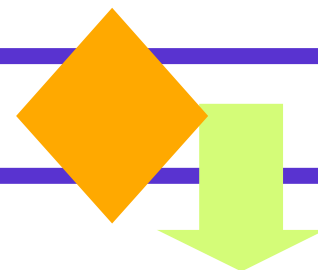
Un altre dia vaig anar a la muntanya amb els meus amics. Tots vam estar molt contents. Vam jugar a futbol i vam fer carn i peix a la brasa.

En tornar a casa, vaig anar amb els meus germans i la meva mare al cinema. Vam veure una pel·lícula molt bonica. Allà vam trobar uns amics romanesos que també viuen aquí a Catalunya .

Després, quan la pel·lícula es va acabar, vam anar a la platja. Va ser un dia molt bonic. L'any que ve, també aniré a Romania.

“ Una amiga era a l'hospital. Quan va tornar a casa plorava i es va posar molt contenta, perquè jo havia tornat a Romania.”.

Andreea Irofte
25-09-2007
4t d'ESO

Les vacances d'estiu

Aquestes vacances per a mi han estat molt divertides. He anat amb els meus amics a la piscina on jugàvem a diferents jocs.

A meitat estiu vaig anar amb mon pare a un viatge, una mica llarg, a Bèlgica. Per poder anar amb mon pare vaig haver de despertar-me a les tres de la matinada. En el nostre viatge vam fer moltes parades; una de les parades la vam fer a França, vam veure molts cignes que estaven acostumats a les persones. I un altra cosa que em va sorprendre dels cignes és que eren de color negre, no tenien el mateix color que els que jo coneixia.

En aquest viatge vaig veure globus, dels

que volen amb aire calent, que eren molt bonics perquè eren de molts colors i perquè estaven fets de diferents formes. Vaig veure moltes persones de diferents nacionalitats que viatgen arreu del món. Vam passar per París quan era de nit i vam veure la Torre Eiffel i molts altres llocs que estaven molt il·luminats i bonics.

En aquest viatge mon pare m'ha ensenyat en què consisteix la seva feina de xofer i com és la vida de camioner quan no pots veure la teva família i els amics durant uns dies.

Bogdan Arteni
4t C d'ESO

Les meves vacances d'estiu

Aquestes vacances les he passat molt bé. A l'agost vaig anar a Romania. Me'n vaig anar divendres dia 28 de juliol, a les vuit del vespre, i hi vaig arribar diumenge a dos quarts d'una de la nit.

Quan em vaig trobar amb la meva àvia i el meu avi va ser molt emocionant. Ens havíem trobat a faltar moltíssim. També hi havia el meu cosí. Vam parlar tota la nit. Vaig anar a veure les meves cosines que viuen en un poble prop del nostre. Vam parlar i ens vam explicar tot el que havíem fet durant el temps en què no ens havíem vist. Vaig dormir a casa seva, vam escoltar música i ens ho vam passar molt bé.

També vaig anar a casa dels meus avis paterns i m'hi vaig estar dos dies amb el meu germà, el meu cosí i les meves cosines. A les nits sortíem amb els nois i les noies del poble. Va estar molt bé perquè parlàvem i rèiem molt, explicant-

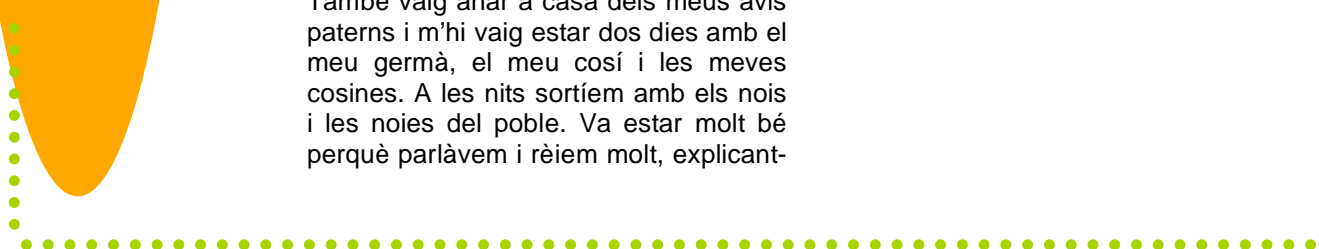
nos tot el que havíem fet.

Vaig anar amb la meva millor amiga a Piatra Neamt. Hi vam estar tot un dia. Vam anar al zoo i vam veure lleons, óssos, coloms i molts altres animals. Vam anar a moltes botigues i vam passejar per tota la ciutat. Ens vam divertir molt.

Aquestes vacances han estat curtes, però ho he passat molt bé!

Andreea Staicu
29/9/07
4t d'ESO

“Quan em vaig trobar amb la meva àvia i el meu avi va ser molt emocionant. Ens havíem trobat a faltar moltíssim.”.

Excursió dels alumnes de 2n d'ESO

El dia 23 d'octubre, vam anar d'excursió a prop de Gandesa: al Pinell, a la Fontcalda i a Prat de Comte. Vam anar per les muntanyes i vam caminar 3 hores. Vam esmorzar pel camí, 3 hores després d'haver sortit a l'ermita de la Santa Magdalena del Pinell. Vam anar fins a dalt de la muntanyes on hi ha restes de ossos de persones mortes durant la Guerra.

Després vam anar a la Fontcalda i vam dinar. A la Fontcalda hi ha un restaurant, un bar i una ermita. Hi passa el riu Canaletes.

Vam caminar fins a Prat de Conte. Vam

dinar en uns olivers i després vam agafar els autobusos per tornar a Gandesa.

M'ha agradat més la Fontcalda perquè hi ha el riu on pots banyar-te, però no m'ha agradat que et fan mal els peus.

Vam anar amb els professors que es diuen Jordi, Anna i Sandra.

Jo vaig caure i em faig fer unes rascades al colze i al genoll. Quin mal!

A Prat, vam llegir un cartell on diu que hi ha olivers molt vells.

Màrius Teleuca
2n d'ESO

Balneari de la Fontcalda

Així sóc jo

Jo em dic Adrian. Tinc 14 anys sóc romanès. Jo tinc el cabells castanys, els ulls verds i el nas petit. No sóc ni alt i ni baix, sóc normal per a la meva edat. Jo visc a Horta de Sant Joan i no tinc amics allà.

Adrian Dumitru Màrica
2n d'ESO
12/12/2007

El primer dia a l'institut

"Un dia abans d'anar a l'institut la meva tia em va dir: Isabella, demà aniràs a l'insti-tut!"

Em dic Isabella. Soc de Sibiu, Romania. Vaig arribar a Catalunya dos setmanes abans d'anar a l'institut, ara fa dos mesos. Abans de venir a Catalunya vaig anar a Alemanya, perquè allà viu la germana de la meva mare. I vaig venir a Catalunya amb ella, al seu marit i el seu fill, amb cotxe. Aquestes 2 setmanes les vaig passar molt bé. Vaig anar al mar i vaig nedar una mica. M'agrada molt l'aigua encara que no sé nedar. Un dia abans d'anar a l'institut la meva

tia em va dir: "Isabella, demà aniràs a l'institut!"

El dilluns vaig venir amb ella i estava una mica tranquil·la perquè ella sabia la llengua. Però quan va marxar tenia moltes emocions perquè solament sabia dir: *Hola!* i *Em dic Isabella* i res més. Però la professora Mercè és molt agradable i he après moltes coses a l'aula d'acollida.

Brezoiu Isabella
2n B D'ESO
27.11.2007

L'aula d'acollida

L'aula d'acollida és petita. Té moltes coses: llibres, dos mapes, quatre ordinadors una pissarra, vuit taules de color marró, onze cadires també de color marró, tres finestres de color blanc, quatre armaris, fotos amb nosaltres i el nom i cognom. A l'aula d'acollida vénen nois i noies de Romania, Xina i altres països, i estudiem la llengua catalana.

Isabella Brezoiu
1d'octubre de 2007

Aula d'Acollida

L'aula d'acollida és l'aula on jo faig classe. L'aula té quatre ordinadors, un armari, una pissarra, tretze taules i deu cadires. La meua tutora de l'aula d'acollida és Mercè Gimeno. A l'aula d'acollida faig classes de Català. A l'aula d'acollida hi ha l'abecedari enganxat a la paret, les verdures, les fruites, els temps verbals. L'aula d'acollida té tres finestres i una porta. Te dos papereres i dos mapes.

Ana Maria Munteanu
3 d'ESO
28/09/2007

L'aula d'acollida és una classe molt bonica i petita. Té una pissarra de color negre. La pissarra és a la paret del davant. Les taules són de color marró. Hi ha tres finestres. Les parets són de color verd. Dins de l'armari hi ha molts llibres. Tots els ordinadors són blancs. En aquesta aula estudiem català.

Adrian Danut Lungu
1d'ESO
31/10/2007

"és una classe molt bonica i petita".

L'aula d'acollida és petita. Les parets són de color verd. L'aula d'acollida és al primer pis. Té una porta de color blau. A l'aula d'acollida hi ha quatre ordinadors, una pissarra, quatre armaris un mapa fotos dels meus companys. Hi ha 3 finestres. Hi ha molts llibres i molts diccionaris. A l'aula d'acollida hi ha vuit taules i vuit cadires. L'aula d'acollida estudien nois i noies.

Ionel Munteanu
2n d'ESO
15/ 10/07

L'aula acollida és petita. Té les parets de color verd. Hi ha una pissarra de color negre, tres finestres de color blanc, quatre ordinadors de color gris i una impressora de color gris i negre.

Hi ha onze taules de color marró i gris, cinc cadires de color verd i vuit cadires de color marró i gris, una mapa de tot el món i un mapa d'on es parla català, quatres armaris amb molts llibre.

Dumitru Adrian Màrica
2n d'ESO
13/11/2007

Les festes de la tardor

El dia 31 d'octubre, **a Catalunya** se celebra **la castanyada**. El dia 1 de novembre és festa. Se celebra el dia de **Tots Sants**. És tradició menjar castanyes, moniatos i panellets acompanyats de vi dolç.

Panellets de diferents gustos

Al dia 1 de novembre **a Romania** se celebra el **Dia dels Morts (ziua mortilor)**. És mengen **sfintisori**, un pastis tradicional de Romania.

sfintisori

Ingredients per fer els Sfantisori

- 500 g. de farina
- 5 o 6 cullerades de sucre
- 1 got d'aigua
- nou mòlta
- 1 essència de vainilla
- 1 cullerada de pell de llimona ratllada
- sal
- 25 g. de llevat
- 3 o 4 cullerades d'oli

A la Xina, a la tardor se celebra la **Festa de la lluna plena (Zhong Qiu Jie)**. La gent aprofit l'oportunitat per mostrar el seu agraïment al cel (representat per la Lluna) i a la terra (simbolitzada pel déu de la terra).

Els pastissos de la lluna que es mengen per aquestes dates simbolitzen la unitat de la família i l'estretor dels seus llaços. S'elaboren amb pasta de soja, llavors de lotus i de meló, ametlles, carn picada, pell de taronja i llard de porc. Es col·loca un rovell bullit d'ou d'ànec o de gallina en el centre de cada coca i la crosta marró s'adorna amb els símbols de la festa.

Yue Bing (el pastís de la lluna)

"la gent aprofita l'oportunitat per mostrar el seu agraïment al cel i a la terra".

El dia que vaig venir a l'institut

Em dic Àlex. Sóc de Romania.

El dia que vaig venir a l'institut estava molt trist perquè no sabia parlar, però jo coneixia tots els romanesos, ells em traduïen el que no sabia. Està bé perquè la Mercè es una professora bona i treballa amb *Galí* per aprendre català i estic aprenent molt.

Jo ara sé parlar una mica perquè *Galí* m'ajuda molt . Mercè m'ha donat un llibre que es diu *Món* i sóc a la unitat 3.

A mi m'agrada Gandesa perquè tinc amics romanesos. Ara tinc amics que es diuen Ionel Munteanu, Màrius Teleuca, Kangy Chen , Kangyong Chen.

Àlex Pascal
2n d'ESO

Em dic Ionel. Sóc de Romania. El dia que vaig venir al Institut va ser trist perquè jo no sabia parlar català.

El primer dia jo vaig anar a l'aula d'acollida amb la Mercè Gimeno. La Mercè és una professora bona amb nosaltres. Jo tinc amics que és diuen Marius, Danut, Adrian, etc. A l' aula d'acollida estudio amb els meus amics. La Mercè m'ha donat un llibre que és diu

Mon. Ara sóc al unitat 3. Jo faig a l'ordinador un programa per aprendre català que és diu *Galí*. Ara sé parlar una mica.

A l'estiu crec que me n'aniré a Romania. Ara m'agrada l'Institut i Gandesa perquè hi tinc amics.

Ionel Munteanu
2n d'ESO
29/11/2007

“El dia que vaig venir a l'Institut va ser trist perquè jo no sabia parlar català”.

Façana de l'IES Terra Alta

Els primers dies a l'institut

Em dic Danut Lungu. Tinc 12 anys. Sóc de Bicaz-Chei de Romania. El dia que vaig venir a Catalunya estava molt feliç, perquè aquí a Gadesa hi ha molts romanesos i són del meu poble. Jo sabia parlar una mica castellà.

L'institut m'agrada molt. El primer dia vaig estar a l'aula d'acollida. Aquí vaig fer català amb altres companys i companyes.

A l'aula d'acollida tenim una professora que es diu Mercè Gimeno. A l'aula d'acollida hi ha tres amics que es diuen Ionel, Anna i Alex.

El primer dia a l'institut la Mercè em va ensenyar l'institut, on estan les aules, on està el lavabo, on està secretaria, consergeria i altres coses. L'institut m'agrada molt perquè els professors no peguen als alumnes.

Un mes després de començar l'institut va arribar una altra companya que es diu Isabella i després d'un altre mes va arribar el cosí de la Isabella que es diu Adrian.

Dos mesos després de començar l'institut el meu avi de Romania va morir.

Ara jo ja sé parlar català. M'entenen tots els professors i alumnes. Faig nou hores a l'aula d'acollida i m'agrada molt perquè la Mercè és molt bona i explica molt bé. El dimarts faig 3 hores amb la Mercè i una hora amb un professor molt bo i jove que es diu Jordi.

Espero molt que vingi l'estiu perquè el meu pare m'ha dit que per vacances anirem a Romania un mes. Estaré molt content de tornar a viure els meus amics.

Adrian Danut Lungu
1r d'ESO
29/11/2007

Danut i Ionel treballant a l'aula d'acollida

"El dimarts faig 3 hores amb la Mercè i una hora amb un professor molt bo i jove que es diu Jordi".

La meua família

A casa vivim 7 persones. El meu pare és diu Viorel i té 47 anys. La meua mare és diu Ana i té 39 anys.

Sóm 3 germans. El Ionel, el Dan i Jo. El Ionel que té 13 anys, el Dan que té 11 anys i jo que tinc 14 anys. El Ionel fa segon d'ESO, el Dan va a l'escola i jo faig tercer d'ESO.

A meua casa viuen també la meua cosina que es diu Ana i el meu cosí que es diu George.

Els meus avis són al meu país. Es diuen Ion, Lucretia, Ion i Dochita.

Ana Maria Munteanu
3r d'ESO B
29/10/07

La meva família

El meu pare es diu Aixing. La meva mare es diu Aijun. La meva àvia es diu Xiaoying. El meu oncle es diu Chongwei. La meva cosina es diu Enen. Jo tinc dos cosins. Jo tinc dos cosines.

La meua mare té quaranta anys. El pare té quaranta-sis anys. Kangyi és el meu germà.

Kangyong Chen
4t d'ESO
25/10/2007

A casa vivim 9 persones.

El meu pare es diu Mihai. Té 40 anys.

La meua mare es diu Nicoleta. Té 36 anys i és mestressa de casa. La meua tia es diu Adriana. Té 43 anys. La seva filla es diu Alexandra i té 22 anys. Ella és la meua cosina. L'altra cosina és la filla de l'altra tia meua. Es diu Cristina, té 19 anys i viu amb nosaltres. L'amic de l'Alexandra

es diu Marius i té 26 anys. El meu oncle es diu Alexandru i té 46 anys. La mare de la meua tia es diu Aurelia i té 70 anys.

Isabella Brezoiu
2n B d'ESO
22.10.2007

Els meus avis paterns es diuen Manole i Maria. Ells tenen un fill que és diu Viorel, és el meu pare.

Els meus avis materns es diuen Simion i Margareta. Ells tenen quatre fills que es diuen Liliana, és la meua mare; Toader és casat amb la Ileana i tenen un fill que es diu Tudor; la Daniela és casada amb el Viorel i tenen quatre fills que es diuen Costel, Viorica, Ionel i Danut; el Nelut és casat amb la Zorica i no tenen fills.

El meu pare té 36 anys i treballa de

vigilant i la meua mare també té 36 anys i treballa en una empresa. El meu oncle Toader treballa amb un camió llarg i la meua tia no treballa. La Daniela i el Viorel no treballen. El Nelut no treballa i la Zorica treballa en un bar.

Jo tinc 12 anys i sóc un noi tímid; la meua germana té 5 anys, els meus cosins són tots també tímids.

Danut Lungu
1r d' ESO B
14/11/2007

El meu pare té dos germans. La meua mare té tres germans. Jo tinc dos cosines i dos cosins. El meu pare es diu Aixing. La meua mare es diu Aijun. La meua àvia es diu Xiaoying. Jo tinc tres ties i tres oncles. La meua cosina es diu Linlin. La meua cosina es diu Enen i té sis anys.

Kangyí Chen

"El meu pare té 36 anys i treballa de vigilant i la meua mare també té 36 anys i treballa en una empresa".

Casa meua

Jo visc en una casa al carrer Santa Anna. La meua casa té un bany, un menjador, una cuina, tres dormitoris i un balcó. La cuina és petita i no té molts armaris. Al menjador hi ha una taula, vuit cadires, un televisor i un sofà. Al bany hi ha una dutxa, un mirall, un lavabo, un vàter i unes tovalloles. Per anar a les habitacions cal pujar escales.

El que més m'agrada és el meu

dormitori perquè està com l'he arreglat jo.

Al meu dormitori, hi ha un llit, un armari, una tauleta de nit; a les parets, hi ha enganxats uns pòsters amb actors i cantants. Tinc un mirall, una estufa i una catifa.

Anna Maria Munteanu
3r d'ESO B
13/11/2007

Casa meua és bonica. Visc a una casa de 2 pisos. Jo visc amb la meua mare i el meu pare al 2n pis. Al pis de baix viuen un home i una dona.

La meua casa té 3 habitacions: el meu dormitori, el dormitori dels meus pares i una altra habitació que és lliure (no hi dorm ningú).

La cuina és petita. Té una taula petita amb tres cadires, una cuina amb forn, un rentaplats, una aigüera, un microones, una nevera, un congelador, 5 armaris de cuina, uns calaixos, etc.

Al menjador hi ha una taula més gran que la de la cuina, amb 6 cadires, una prestatgeria i uns armaris i calaixos.

També tenim un bany amb vàter, lavabo, bidet, tovallola, banyera, dutxa, etc.

La meua habitació té un llit, dos armaris amb la meua roba, uns prestatges i un penjador.

L'habitació dels meus pares és una mica més gran que la meua. Té un llit amb dos llençols, un cobrellit i una manta, 2 armaris, una finestra i un mirall.

Isabella Brezoiu
2n B d'ESO

La família

A casa vivim cinc persones. El meu pare la meua mare i els meus germans. El meu pare té 45 anys i treballa de paleta. La meua mare té 40 anys i treballa al camp. Tinc 2 germans l' Ana i el Daniel. Jo estudio a institut i faig segon d'ESO, l' Ana fa tercer d'ESO i el Dan que és a l'escola. La meua família és de Romania. Jo tinc 13 anys, la meua germana té 14 anys i el Dan té 11anys.

Ionel Munteanu
2n d' ESO
10/12/2007

“Casa meua és bonica. Visc a una casa de 2 pisos. Jo visc amb la meua mare i el meu pare al 2n pis”.

La meua família

A casa vivim cinc persones.

El meu pare es diu Cristi. Té 43 anys i és paleta. La meua mare es diu Emilia. Té 39 anys i ara no treballa.

Som tres germans: la Cristina, la Carmen i jo. La Cristina té 19 anys i treballa en un

bar, la Carmen que 1 any i 9 mesos, jo em dic Adrian; tinc 14 anys i estudio segon d'ESO.

Dumitru Adrian Mărica
2n d'ESO
10/12/2007

La meua casa de Gandesa

Jo visc en una casa a Gandesa. Té un garatge, una cuina, un menjador, dos dormitoris, un bany i un balcó.

El garatge és gran. La cuina és petita i té molts armaris. El menjador és gran i hi ha una taula, quatre cadires i un sofà. També hi ha un televisor.

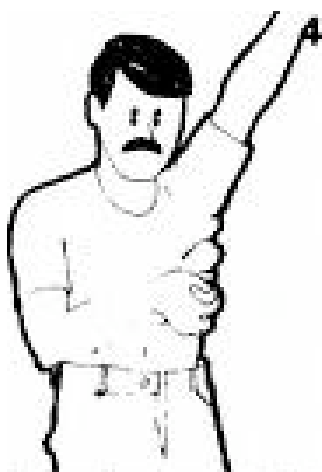
El meu dormitori és petit. Hi ha un llit, un armari i una tauleta de nit.

El bany no té banyera, té una dutxa, un vàter, un lavabo, un mirall, etc.

Danut Lungu
1r d'ESO

Vista de Gandesa

La roba

Jo porto un jaqueta de color gris, unes sabatilles esportives de color blanc i vermell, un jersei de color negre i blau, uns pantalons de color beix i uns mitjons de color negre.

Kanyi Chen
4t d'ESO
6/11/2007

Jo porto una jaqueta de color blanc, negre i blau, un jersei de color negre, blau i blanc, uns pantalons de color negre, unes sabatilles esportives de color blanc i vermell, i uns mitjons de color blanc.

Kangyong Chen
4t d'ESO
6/11/2007

Els animals

El gat

El gat és un mamífer domèstic que fa uns 70 o 80 cm de longitud. El seu cap és petit en relació amb el cos. Té les orelles punxegudes i uns bigotis molt sensibles. El seu cos està cobert de pèl suau que potser de diferents colors: marró, negre, blanc, o gris. Té quatre

potes unghes molt afilades que pot amagar quan vol, normalment, amb una cua llarga. El gat domèstic s'alimenta sobretot de pinso, peix i llet. És molt àgil veloç i molt silenciós. És molt independent i afectuós. Té visió nocturna i és animal de companyia.

Màrius Teleuca
2n d'ESO

M'agraden els gats perquè són molt bonics. Tenen el nas petit i la boca petita. Els ulls són de color blau o verd. Tenen el pèl suau de diferents colors: marró, negre, blanc o gris o de tots a l'hora. Les orelles són petites i punxegudes. Tenen quatre potes amb unghes molt afilades que pot amagar quan vol.

Aquest gat de la imatge és una raça molt bonica (el que més m'agrada). Té els ulls grossos i blaus. Té la cara negra com si fos bruta. El pèl és de color blanc i les orelles negres. La llengua és petita i de color rosa. M'agraden els gats, però a ma mare no, i per això no en tinc cap.

Isabella Brezoiu
2n B D'ESO
27.11.2007

*"M'agraden els gats,
però a ma mare no, i
per això no en tinc cap".*

El gos

Aquest gos té el pèl de color negre i taronja. Té una cua petita. Té les orelles grans. A mi m'agrada aquest gos perquè és gran. El gos menja ossos. Els gossos dormen a casa perquè són animals domèstics.

Ionel Munteanu
2n d'ESO
17/12/2007

El canari

Aquest canari és de color groc i és petit.
Té ales i plomes. Els ulls són negres.
Té dos potes. Menja cereals i és bonic.
En aquest país hi ha molts canaris.
És un animals domèstic.

Dumitru Adrian Màrica
2n ESO
17/12/2007

El lleó

Aquest lleó és molt gran i gros. Té la cabellera espessa. A mi m'agrada perquè em pot defensar d'altres animals. El lleó és un animal salvatge i és molt fort. És molt ferotge i no té temor de cap animal.

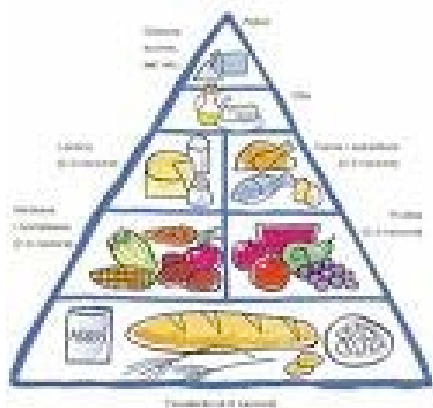
Adrian Danut Lungu
1r d'ESO
9/1/2008

Els àpats

Jo esmorzo a les vuit del matí, dino a les dues de la tarda i sopo a les set.

Per esmorzar menjo pa i llet. Per dinar menjo arròs, llom de porc, pèsols i albergínies.

Per sopar menjo tallarines, ous, col i poma.

Kangyong Chen
Kangyí Chen

4t d'ESO
11/01/08

El meu besavi

L'avi de la meva mare és el meu besavi. Ell es deia Neculai Toma. Va nèixer l'any 1916, en un poble anomenat Ruseni. Era un poble gran. Tenia molta gent, però ara molts són en un altre país. Va morir l'any 1997, en el mateix poble on va nèixer. Ell treballava en una fabrica tèxtil.

El besavi es va casar l'any 1946 amb una noia molt guapa. Ella va nèixer l'any 1917, en un poble anomenat Balanu. En 1993 va morir en el poble on es va casar amb el besavi. Ells es van casar a Ruseni. La noia es deia Maria.

Quan ells es van casar, la Maria tenia una filla que es deia Elena, que és la mare de la meva mare.

Quan la meva besàvia va morir jo tenia un any. No la vaig conèixer, però he vist les seves fotos de quan es va casar.

Ell meu besavi tenia els ulls blaus, la boca petita, el nas petit i les pestanyes blanques. Tenia el cabell llis i blanc. Tenia una cama malalta.

Li agradava anar a l'església, perquè cantava al cor. A ell i a la seva germana els agradava anar a treballar al camp.

Un dia li explicava a la seva filla que a ells quan eren petits els agradava molt jugar amb els ocells, els gossos i els gats.

En un aniversari, la seva filla li va comprar un gos molt petit, de color blanc i els ulls blaus.

Una vegada, l'any 1995, el vint-i-cinc de desembre tota la família vam anar a l'església per cantar les cançons de Nadal. Quan vam tornar a casa ens vam asseure a taula per menjar el que havia fet l'àvia. Li agradava cuinat molt.

La seva filla Elena es va casar amb Dumitru, després del Nadal de l'any 1946. Ells van tenir sis fills. Tres fills i tres filles. Una de les filles és la meva mare. Li va posar el nom d'Elena.

Quan la meva mare va créixer, el meu besavi li va explicar una història molt interessant, que ella m'ha explicat a mi.

L'any 1946 el besavi havia anat a la guerra contra ells turcs. La guerra va durar fins l'any 1947. El seu germà Mihai també va anar en aquella guerra. Quan el besavi va llançar una bomba, un turc li va llançar una bomba als peus i per això el besavi tenia dintre del seu peu dret uns trossos de metralla. No podia caminar sense que algú l'ajudés.

En 1947 la guerra va acabar. El besavi i el seu germà van tornar cap a casa. La meva besàvia quan el va veure plorava i corria davant seu. La seva filla i els seus néts i les nètes van estar molt contents perquè era viu.

Quan vaig nèixer, el meu besavi estava malalt. No podia caminar. La meva besàvia també ho estava.

El dos de desembre de l'any 1993, el dia del meu aniversari, la meva besàvia va morir. Abans de morir va voler veure'm. Després de morir la besàvia, el besavi va descobrir que tenia una infecció als peus. Plorava molt.

Ell volia veure'm casada i amb molts fills i filles. No volia morir fins que jo no tingués un fill o una filla.

Jo li vaig dir que fins que no acabés els estudis no em pensava casar. Li hagués agradat que fes els estudis de medicina. Volia veure'm metgessa, però no ha pogut veure quins estudis faré.

L'any que va morir el meu besavi Romania va canviar molt. Molta gent va marxar a uns altres països. Era molt difícil viure a Romania. La gent no tenia molts diners per a viure, i per això la gent va anar-se'n fora del país.

Un dia em va preguntar si l'estimava o no. Jo li vaig dir que sí. Ell va començar a plorar i em va donar una carta on deia que m'estimava i que del cel em veuria.

L'any 1997 va morir. Si no hagués estat malalt per aquella infecció als peus no hagués mort tan aviat. Al seu enterrament van venir tots els qui havien anat amb ell en aquella guerra, els seus besnéts i les seves besnètes i els néts, la meva mare i tots els qui l'estimaven molt. Jo no podia parlar perquè plorava molt i per això em vaig desmaniar.

El 1998, el dos de desembre, el dia del meu aniversari, la meva mare em va regalar unes fotos i un llibre.

Eren fotos del meu besavi amb mi i el seu germà Mihai. Aquell llibre l'havia llegit ell i per això me'l va deixar també a mi per llegir. Era un llibre d'aventures. Li agradava molt llegir. Tenia 120 llibres.

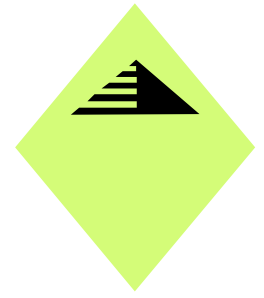
Quan vaig mirar aquelles fotos vaig plorar una hora. Vaig sentir enyorança d'ell.

Ell tenia unes fotos d'aquella guerra, però la mare les va perdre.

L'estiu passat quan vaig anar a Romania, m'hagués agradat poder veure'l, però estava mort.

Vaig anar al cementiri i vaig fer unes fotos. Vaig plorar molt. Estimo molt el besavi.

Andreea Irofte
4t d'ESO

La vida de la meva àvia

Edita: aula d'Acollida

Textos de: Bogdan Arteni, Isabella Brezoiu, Kangyí Chen, Kangyong Chen, Danut Lungu, Dumitru Adrian Màrica, Ana Maria Munteanu, Ionel Munteanu, Àlex Pascal, Andreea Irofte, Andreea Staicu, Màrius Teleuca.

Coordina: Mercè Gimeno

IES Terra Alta
C. de Vilalba, 30
43780 Gandesa

www.xtec.cat/iesterraalta

Parlaré de la meva àvia materna que viu a Romania.

La meva àvia es diu Elena Sardene. Va néixer el 1945 al final de la segona Guerra Mundial en un poble petit que s'anomena Cucuieti, en una zona de muntanya que s'anomena Solont. Era un lloc distingit molt bonic amb gent tranquil·la i treballadora.

La casa en què vivia estava a la vora d'un bosc d'arbres molt grans com el roure, l'abet, el faig, l'alber i el bedoll i flors salvatges amb una olor molt forta i agradable. Prop de la casa hi havia un riu del qual no conec el nom.

La seva infància va ser bastant pobra perquè pertanyia a una família molt nombrosa i la situació familiar era molt difícil. Eren 11 germans, 5 noies i 6 nois.

La meva àvia té una germana bessona, però no s'assemblen gens.

Com que eren temps molt difícils, tothom havia de treballar, des del més gran al més petit. Els més grans treballaven al camp perquè en tenien molt. Cultivaven blat de moro, patates, remolatxes, verdures (tomàquets, pebrots, cogombres, all, enciam) i fruites (pomes, peres, prunes, maduixes). De vegades també treballaven al bosc en l'explotació forestal.

Criaven molts animals (vaques, porcs, conills, gallines, galls, ànecs) per a consumir els productes que produïen: ous, carn, llet...

Quan era a l'escola primària, la meva àvia va estar molt malalta (a punt de morir) i va ser necessari interrompre els estudis durant un temps.

Va tenir una infància molt dolenta, però gairebé tots han estudiat i han fet carreres: estomatologia, teologia, comerç, comptabilitat, electricitat, telecomunicacions... La meva àvia va treballar en telecomunicacions.

Es va casar a l'edat de 21 anys amb el meu avi que es diu Mihai Bicaianu, en una comarca anomenada Borlesti, molt lluny de la seva casa.

A l'edat de 22 anys van tindre la primera filla, la meva mare, que es diu Daniela. Dos anys més tard van tindre la segona filla, la germana de la meva mare i la meva tia, que es diu Mihaela.

També tenen tres néts: el meu germà Stefan que té 10 anys, el meu cosí Dragos que en té 16 i jo, que en tinc 16.

Ara els dos pateixin perquè ens troben a faltar, a nosaltres, que vivim aquí a Catalunya i a la meva tia i al meu cosí, que viuen a Itàlia.

Andreea Staicu

4t d'ESO

